

Anneme

— ozlem--pala · 14 Ekim 2009

Bugün günümüz anne gel dertdeşelim
Dizlerin ağrıyordur, dur ben geleyim!

Sen bana,
Kırpikleriyle kileri kazıyan,
Bir avuç bulgura bir kuru soğan...
Ve gün boyu soğanı suçlayan gözlerle
Bir kadını anlat.

Ben sana,
Yırtık pabuçların iç kanamasını
Yara bandıyla tamponlayan
Ve gün boyu buruşuk parmaklarına bakamayan
Bir kadını anlatayım.

Sen bana,
Yok çok olunca nasıl çok olunduğunu,
Babamın ernimiş(ki bu senin deyimin)
Gömlek yakasını ters düz edişini,
Dudaklarına teyelli şükür dilini
Ve hayallerini...

Komşu bahçenin pervasız mangal nefesini
Pervazsız pencereden men edişini...
Gaz lambasında tüccar işi yetiştiren ellerinin
Duvardaki biçimini anlatayım.

Sen bana,
Küfeler dolusu hüznünü saklarken asma yapraklarına
DDT'li ham sözlerin boğaza dizimini...
Ve nasıl, bir ellilik başı karlı dağ gibi
Lavlarına direnişini...
Ve dahası
Hayal kırıklarından, aşk molozlarından,
Güven enkazlarından sağlam çıkabilmeyi

Bir de,bir de o kahrolası...

Gel, dertleşelim anne!

Dizlerin çok rahattı oldum olası...

Ne zaman gülen şiirler yazacaksın diye sorma bana...(Senin deyimimle)-Ön teker nereye, arka teker oraya ...

Özlem Pala